

Balıkadamlarla dalmalı mı?

Kimler yok ki bu kitapta: Örümcek Kadın olmak isteyen Meliha Teyze, bir rüzgâr olup insanları serinletmek isteyen Şair Halit Bey...

GÖKÇE GÖKÇEER

"Büyüyünce ne olacaksın?" sorusu, her çocuğun kaderidir. Ne olacağına bir türlü karar veremeyen minicik zihinler, bu soru karşısında ne diyeceğini bilemez ve kara bir delikte kaybolurlar. Doktorlukla başlayan düşünme süreci astronot olmaya varır, veterinerlikle devam eder, son durağın neresi olacağı ise bilinmez. Memo'ya da bu soruyu soran olmuştur belki. Ama **Bizim Tombiş Fiyonk Makarnayı Çok Seviyor**, bunlara değil, Memo'nun kendine ve başkalarına sorduğu sorulara odaklanıyor. Bir an önce büyümek için sabırsızlanan Memo, ileride ne yapacağına karar vermezken farklı fikirlerden, farklı hayallerden yola çıkıp kendi hayalini bulmaya çalışıyor.

Astronot olmak isteyen postacı olur mu? Neden olmasın, Postacı Mümtaz Bey'in hayali buymuş işte. Kim inanır buna! İsteyen inansın isteyen inanmasın, çünkü hayal dediğimiz şey budur: Sadece bizim inandığımız, gerçekleşmesi zor ama düşünmesi güzel gündüz düşleri... Astronot olmayı hiç düşünmeyen Memo, bir postacıdan böyle kocaman bir hayal duyunca çok şaşıyor. Kimin ne hayal edeceği belli olmaz, işte Memo da bunu öğreniyor. Peki ya Örümcek Kadın olup binadan binaya atlamak ve özgürce gezmek isteyen Meliha Teyze, kedilerle çok mutlu olan ve -bu sebepten olsa gerek- kendi de kedi olmak isteyen Ayşe Abla, bir rüzgâr olup insanları serinletmek isteyen Şair Halit Bey'e ne demeli? Hepsinin birbirinden farklı ve kimselerin aklına gelmeyecek hayalleri olduğunu duyan, onların hikâyelerini dinleyen Memo'nun kafası iyice karışıyor ama karışık kafa iyidir. Bir çocuk bol bol soru sorar ve karışık kafasını sürekli soru işaretleriyle beslerse, minik bir filozof olur çıkar. Memo da zaten halinden şikâyetçi değil.

Ancak en son karşılaştığı Mahmut Bey'in diğerlerinden bir farkı var. Onun en büyük hayali bir balıkadam olmakmış. Denizın altında rengârenk balıkların yüzmeyi çocukluğundan beri çok seven Mahmut Bey, hayalini gerçekleştirmiş. O yüzden Balıkadam Mahmut

Bey olarak anılır olmuş. Bu hikâyeden çok etkilenen ve denizin mavi sularında sessizlik ve huzur içinde yüzdüğünü hayal eden Memo; kendini sırasıyla astronot, örümcek, kedi, rüzgâr olarak düşlediği gibi bu kez de balıkadam olmaya karar veriyor. Hikâyenin tam da bu noktasında devreye giren arkadaş Tombiş, Memo'nun herkese sorduğu soruyu netlikle yanıtlıyor: "Bahamın lokantasında aşçı olmak istiyorum". Tüm strateji planı hazır olan, kaç yıl garsonluk, kaç yıl aşçılık yapacağına da çoktan karar veren Tombiş'in hayali Memo'nun hoşuna gitmiyor. Tombiş düşünüp daha büyük bir hayali olduğuna karar veriyor ama artık onu da kitabın sonunda öğrenin, en güzeli.

Felsefe merakla başlar

Merak etmek ve soru sormak felsefenin temelidir; felsefe merak ederek başlar. Memo bu anlamda minik bir filozof olduğunu bize çoktan kanıtladı. Ancak asıl filozofumuz Tombiş. İnsanın kafasını karıştıracak kadar basit ve naif cevaplar vermesi, onu kaçınılmaz olarak filozof yapıyor. Memo meraklı ama, Tombiş çoktan beridir ne istediğini bilen, merakını gidermiş, tüm cevapları bulmuş bir bilge sanki. Bu yüzden henüz cevaplarını tam veremeyen ama merakından da vazgeçmeyen Memo için biraz sıkıcı ve "hiçbir şeyden anlamaz" görünüyor.

Behiç Ak Tombiş Kitaplar'ın üçüncüsü **Bizim Tombiş Fiyonk Makarnayı Çok Seviyor**'la soru sormanın ve merak etmenin önemini vurguluyor. Çocuklara hayal güçlerini özgür bırakmalarını salık veriyor. Anne babalar da kendilerine düşen mesajı alırlar diye umalım: Çocukları rahat bırakın, ne olmak istiyorlarsa onu olsunlar! Sahi, balıkadam ya da astronot hatta kedi olmak istemenin neresi saçma?

**BİZİM TOMBİŞ
FİYONK
MAKARNAYI
ÇOK SEVİYOR**

Behiç Ak
Günışığı Kitaplığı, 2014
56 sayfa, 13 TL.